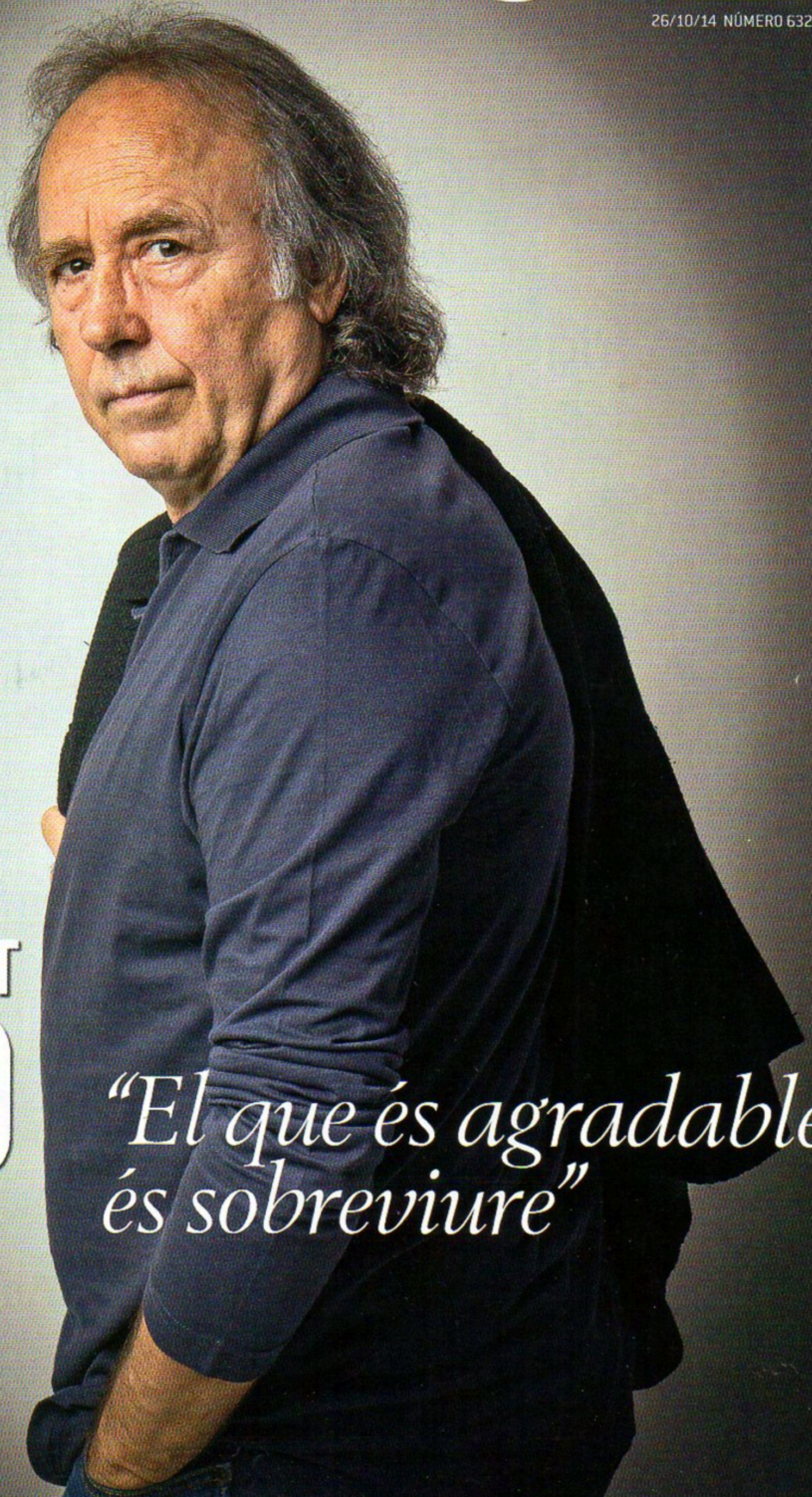

JAUME BALAGUERÓ DEIXA DE GRAVAR GENÈTICA SECRETS TERAPÈUTICS ESPECIAL BELLESA

DOMINICAL

26/10/14 NÚMERO 632

SERRAT
50
ANYS D'OFICI

“El que és agradable és sobreviure”

Sumari

26/10/14 NÚMERO 632

IDOM

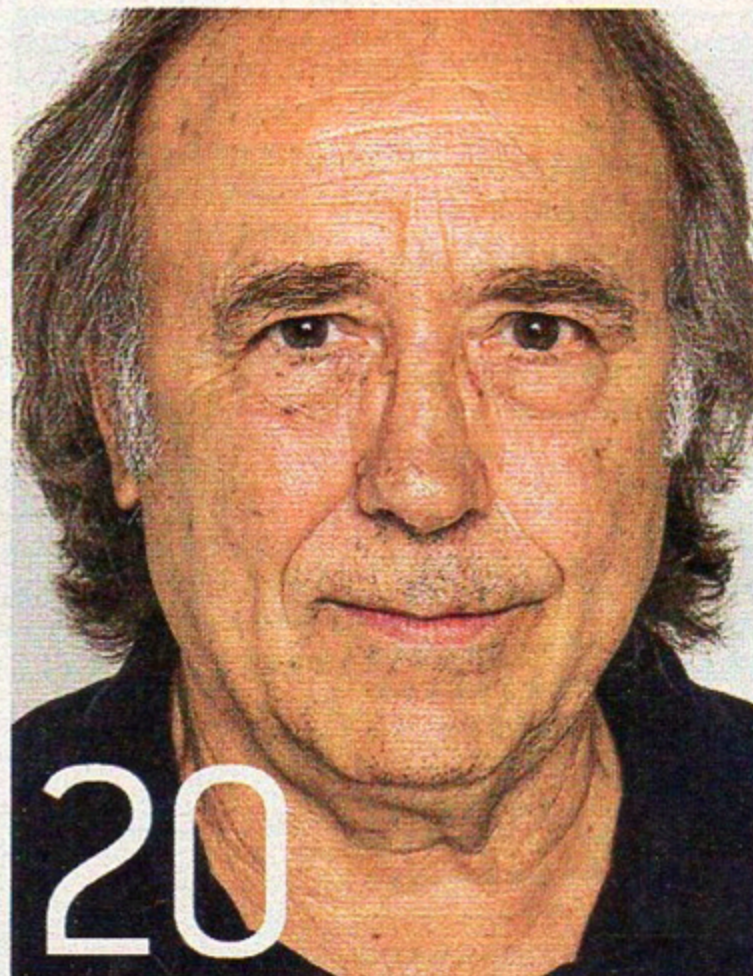
- 05 **DAN STEVENS** El ros protagonista de la sèrie *Downton Abbey* recupera la seva passió pel cine amb el drama criminal *Caminando entre tumbas*, al costat de Liam Neeson.
- 10 **YOLANDA SÁENZ DE TEJADA** Ofereix el seu llibre *¡Socorro! Quiero ser todas las mujeres que viven en mi* com a eina per ser feliç.
- 12 **WILL.I.AM** Músic i dissenyador, el seu esperit polièdric sedueix la generació multimèdia.
- 14 **FRANÇOIS TRUFFAUT** París commemora la mort, fa 30 anys, del cineasta més cinèfil. Aquí també l'homenatgem.

ELS ELEGITS

- 28 **JAUME BALAGUERÓ** El director assegura que *[REC]4* serà l'última entrega de l'exitosa i terrorífica saga. Després de la seva estrena a Sitges, arriba als cines. Per NANDO SALVÀ
- 32 **FÀRMACS A MIDA** Cada vegada es coneixen més relacions entre els gens i la propensió a patir malalties. Per OLGA FERNÁNDEZ
- 41 **CARLES CASAGEMAS** El seu suïcidi va marcar el seu gran amic, Pablo Picasso. Ara, el MNAC inaugura la primera mostra d'aquest desconegut pintor. Per NATÀLIA FARRÉ
- 46 **OLIVERES DE MALLORCA** La bellesa d'aquests arbres mil·lenaris de la serra de Tramuntana, en llibre. Per TOLO BALAGUER

ESPECIAL BELLESA

- 55 **PELL SANA** La cosmètica s'alia amb la farmàcia per curar i il·luminar el cutis.
- 62 **GERMAINE DE CAPUCCINI** La firma familiar celebra el 50è aniversari.
- 68 **ASSECADORS** Noves armes al servei dels cabells.
- 70 **VERD MENTA** El color del relax i la frescor inunda el tocador.

20

MIG SEGLE I SOBREVIVINT

Envoltat d'amics i agraït per "sobreviure" en un ofici tan competitiu. Així celebra Joan Manuel Serrat el seu mig segle de carrera, que acaba de condensar en el disc *Antologia desordenada*, un quàdruple CD amb 50 de les seves millors cançons gravades ara. Per JUANCHO DUMALL

EN PORTADA: Foto de Joan Manuel Serrat, de FERRAN SENDRA

55

32

28

LES NOSTRES FIRMES

08 ISABEL COIXET
A CONTRACORRENT

72 CARMÉ RUSCALLEDA
LLOMS DE XAILLETÓ
AMB FINES HERBES

74 DAVID TRUEBA
LES ALEGRES VIUDES
DE COLSADA

CARICATURES MIGUEL SANTAMARINA

DOM

DIRECTOR
ENRIC HERNÁNDEZ

DIRECTOR ADJUNT
JUANCHO DUMALL

COORDINACIÓ BARCELONA
PAU ARENÓS

COORDINACIÓ MADRID
INMA GARRIDO

EDITA: PROGRESA

REDACCIÓ A BARCELONA
Consell de Cent, 425-427
08009 Barcelona.
Tel. 932 65 53 53
Fax 934 84 65 15
dominical@elperiodico.com

REDACCIÓ A MADRID
Valentín Beato, 44
28037 Madrid.
Tel. 915 38 61 04
Fax 915 22 22 91
dominical@prisarevistas.com

PUBLICITAT
Tel. 917 01 25 98

IMPRESSIÓ
DÉDALO HELIOCOLOR, SA
DIPÒSIT LEGAL:
M38920/2002
ISSN: 1695-162x
Controlat OJD

Joan Manuel Serrat

.....
"RES M'HA FET FORA
DE L'OFICI DE CANTAR"

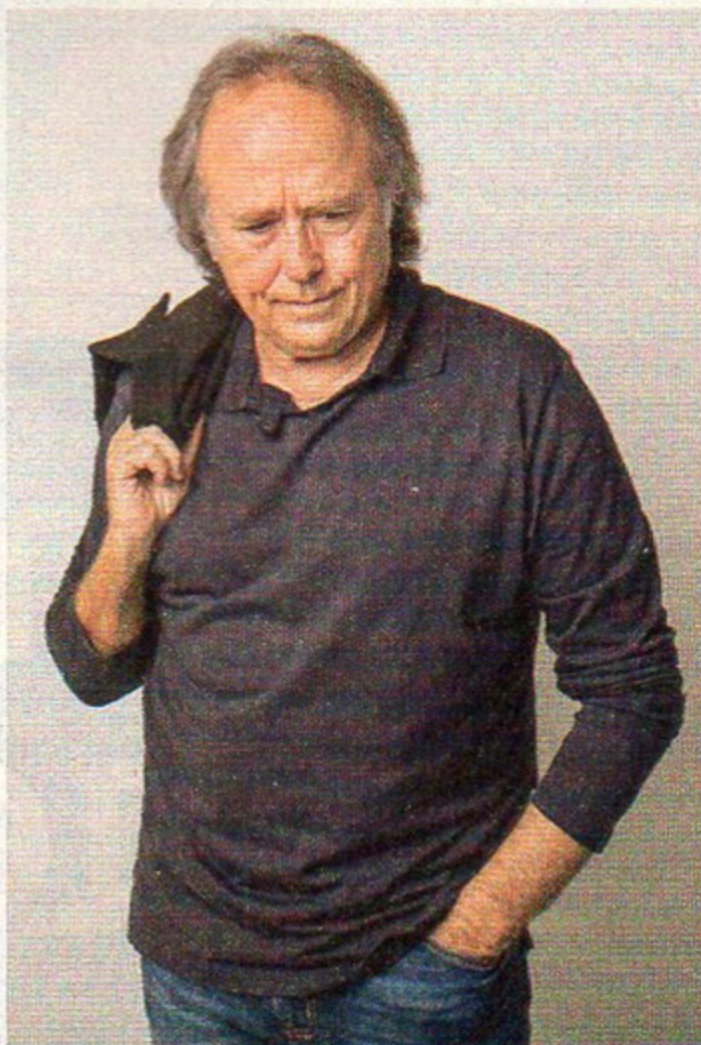
EL CANTAUTOR CATALÀ CELEBRA
EL SEU MIG SEGLE DE CARRERA
AMB UNA ANTOLOGIA ENVOLTAT
D'AMICS I LA SATISFACCIÓ
DE "SOBREVIURE EN UNA
FEINA TAN COMPETITIVA"

.....

TEXT JUANCHO DUMALL FOTOS FERRAN SENDRA

LA SEVA ÉS UNA HISTÒRIA explicada mil vegades que comença el febrer de 1965 a l'estudi de Ràdio Barcelona en què Salvador Escamilla feia el seu programa *Radioscope*. Allà es presenta, amb la guitarra a la mà, una jove promesa de la cançó amb una veu de rara profunditat i unes cançons que tenien intenció. Són els anys en què la rebel·lia juvenil estava conquistant el seu lloc fins i tot a la carrinclona Espanya franquista. I el noi té alguna cosa. Després van venir les primeres actuacions, Els Setze Jutges, Eurovisió, el període daurat de la Nova Cançó, Machado, Hernández, *Mediterráneo*, l'exili, Mèxic, París, les llibertats a Espanya, la consolidació com a referent a Iberoamèrica... Tot molt ràpid, quan només han passat 50 anys. Mig segle. Un bon moment per mirar enrere i fer un compendi d'aquesta carrera tan llarga.

Però Joan Manuel Serrat (Barcelona, 1943) és, a més d'un artista prolífic, algú a qui li agraden les piruetes. I per celebrar els seus 50 anys als escenaris no podia fer un recopilatori tradicional o un directe recent. Així és com s'ha ficat en l'enèsim embolic de la seva carrera per llançar la setmana que ve l'*Antologia desordenada*, un quàdruple CD que recull 50 de les seves millors cançons gravades ara, amb la seva veu d'avui. Una veu plena d'experiència i de matisos. 31 d'aquests 50 temes són interpretats en companyia d'altres artistes. És una insòlita col·lecció de duets amb moltíssimes sorpreses. Després de tants anys de camí, el Serrat d'avui aspira a compartir. No hi ha una bona festa d'aniversari si un no està envoltat d'amics.

"Demano disculpes als nois turmentats amb les meves cançons als cotxes dels seus pares", diu.

El títol del disc, 'Antologia desordenada', ja suggereix que estem davant un repàs de la seva carrera que no va per èpoques, per estils musicals o per temes abordats. Suposo que després de tants anys vostè mateix veu el seu cançoner d'una manera molt personal. ¿Com ha seleccionat aquestes 50 cançons? En un principi, vaig mirar d'ordenar la selecció. Una cançó per any, per exemple. Però em sortia molt desequilibrat. Hi havia anys en què deixava fora cançons que per a mi són més importants que altres que entraven en altres anys. També hi havia anys buits. Vaig intentar buscar moltes maneres de relacionar cançons i temps. I al final em va semblar la més adequada intentar moure'm entre aquests 50 o 60 títols que eren la meva antologia

personal, en què no hi ha res que els ordeni. Només la meua elecció. I també em va guiar bastant la possibilitat de fer algunes cançons amb gent amb la qual em venia de gust cantar. En un principi vaig pensar a fer unes 20 cançons d'aquestes. Però la llista va anar augmentant, perquè se m'apareixien voluntaris, afortunadament, i en alguns casos jo mateix buscava seguir augmentant. Al final van quedar en 31 duets, que són molts. Ha sigut fantàstic. Només tinc paraules d'agraïment per als que hi han participat; és evident que desinteressadament. Molt generosos tots.

¿Va parlar vostè personalment amb la resta d'artistes? Aquest treball és molt personal. No s'ha gestionat des d'una oficina, ni des d'una productora. Tota la relació ha sigut personal, jo he contactat amb tots ells. Des del meu ordinador.

Sorprèn l'eclecticisme que es desprèn dels duets. Des de Pablo Alborán (en català) fins a Les Luthiers; des de Calle 13 fins a Rubén Blades; des de Mina fins a Andreu Buenafuente. N'hi ha hagut alguns que ja tenia gravats i he volgut mantenir, perquè eren irrepetibles. El duet amb Miguel Ríos de *Cantares* o el d'*Hoy puede ser un gran día* amb Miguel, Ana i Víctor, em semblava que no es podien tocar. Ni es podia tocar el duet amb Soledad Giménez a *Pendiente de ti*. Tampoc podia tornar a gravar cançons amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i tampoc podia prescindir d'algunes cançons en què vaig treballar amb l'orquestra durant tres anys.

JMS

"AQUEST ÉS UN DISC MOLT CAR. PAGAR TANTES HORES A PREU DE MERCAT SERIA INVIABLE"

Allò era irrepètible com a document i per això ho he respectat. Però en general he volgut fer cançons treballades des de la voluntat de voler fer coses noves.

Alguns d'aquests nous duets són molt especials. Quan vaig parlar amb Silvio, per exemple, li vaig dir que volia que ell toqués la guitarra. I cantar *Lucía* a duo només amb la seva guitarra. Silvio Rodríguez és un extraordinari guitarrista i no aprofitar-lo era perdre una oportunitat. El resultat és més que satisfactori. Quan parlo amb Paquita la del Barrio li proposo fer una versió diferent de *No hago otra cosa que pensar en ti*, ajustada a la seva extraordinària personalitat, a aquesta dona d'una gran tendresa, que dista molt de la que acostuma a exhibir a l'escenari. És una dona molt maltractada i molt tendra a nivell personal i familiar. Vaig intentar fer aquesta cançó pensant en aquest personatge entranyable. Quan vaig proposar a Les Luthiers fer *Las malas compañías* els vaig demanar fer-la amb els instruments que es fabriquen ells. I està feta així. I quan li vaig proposar a Rubén fer *Para la libertad*, li vaig dir de fer un son. I allà ha quedat. Bé, doncs així està treballada aquesta obra.

¿La química que fa falta per a un duet s'aconsegueix en un estudi o ja es porta de casa? Ja ve de casa, sí, en molts casos. En altres, es produeixen descobriments a l'estudi. Amb Silvia Pérez Cruz jo m'imaginava, coneixent i admirant la seva veu i el seu talent, què podia sortir. Però després, quan treballes, es produeix un efecte que t'apuja l'emoció. Millora molt. Amb Quico, per exemple, vam treballar la cançó, *Temps era temps*, molt a l'estudi. Però tothom sabia des de casa què fariem. Hi va haver una preparació molt pròxima i, a la vegada, a distància. Amb Calle 13, a *Algo personal*, jo no sabia què faria René a les parts en què ell participa. Això era cosa de René. Jo li deia: "Tallarem així la cançó, jo faig aquestes parts i tu aquestes. I ja t'apanyaràs". No podia fer cap altra cosa. Confiar-hi a cegues, que no és tant. Perquè, si coneixes el treball de Calle 13, ja saps on pots anar a parar. →

Éste es Luis, el Marc Márquez de los Maestros Cerveceros

Marc Márquez
Piloto Estrella Galicia 0,0

Para ser el
Marc Márquez
de algo, hay que
hacer cosas
exageradamente
buenas

Estrella Galicia 0,0 - la Marc Márquez de las 0,0

DUETS DE TOTS ELS COLORS

Només onze de les 50 cançons d'*Antología desordenada* conserven els seus registres originals. Els duets amb Noa ('*Es caprichoso el amor*'), Mina ('*Sin piedad*'), Soledad Giménez ('*Pendiente de ti*'), Mercedes Sosa ('*Aquellas pequeñas cosas*'), Miguel Ríos ('*Cantares*'), Ana Belén, Víctor Manuel i Miguel Ríos ('*Hoy puede ser un gran día*') i Carlos Núñez ('*Princesa*') han estat gravats anteriorment. Serrat també ha recuperat dues peces de la seva històrica gravació amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Però específicament per a aquesta obra s'hi afegeixen les col·laboracions de Les Luthiers ('*Las malas compañías*'), Pablo Milanés ('*Te guste o no*'), Dani Martín ('*Señora*'), Joaquín Sabina ('*Me gusta todo de ti*'), Miguel Poveda ('*El meu carrer*'), Alejandro Sanz ('*Romance de Curro el Palmo*'), Resaca Sudaca ('*Fiesta*'), Lolita González Flores ('*Mediterránea*'), Sílvia Pérez Cruz ('*Plany al mar*'), María Bethània ('*Sinceramente teu*'), Dulce Pontes ('*A ese pájaro dorado*'), Estopa ('*Me'n vaig a peu*'), Gino Paoli ('*Penélope*'), Quico Pi de la Serra ('*Temps era temps*'), Carmen Linares ('*La saeta*'), Ana Belén ('*Ja tens l'amor*'), Calle 13 ('*Algo personal*'), Luis Eduardo Aute ('*Y el amor*'), Ricard Miralles ('*Disculpe el señor*'), Andreu Buenafuente ('*Per què la gent s'avorreix tant*'), Silvio Rodríguez ('*Lucía*'), Paquita la del Barrio ('*No hago otra cosa que pensar en ti*'), Rubén Blades ('*Para la libertad*'), Tania Libertad ('*Hoy por ti, mañana por mí*') i Pablo Alborán ('*Paraules d'amor*'). Serrat canta, a més, una dotzena de cançons en solitari amb la seva veu d'avui.

→ *Un altre gran valor d'aquest disc és que ha regravat les cançons amb la veu d'ara. ¿Què aporta aquesta reinterpretació?* El que no volia era fer una història desigual de veus. Un recopilatori. No té sentit un recopilatori d'una història de 50 anys. La veu és molt diferent, la gravació és molt diferent. Fins i tot, encara que mantinguis els arranjaments. En temes com *Res no és mesquí*, l'arranjament és molt semblant, però en canvi la veu és molt diferent. El que intento és que la veu sigui homogènia a tot el treball. No es pot homogeneïtzar la veu per un mètode tècnic. Això ve de fàbrica. A *Cançó de bressol* he volgut fer una versió nova. És la mateixa cançó entesa ara.

I mirant cap enrere, ¿creu que hi ha unes cançons que envelleixen més bé que unes altres? Sí. Hi ha cançons que em podria haver estalviat. És el més normal. Jo em quedo amb aquestes 50 i amb algunes més. El que passa és que tot el que un escriu serveix per educar-lo. Les cançons fallides formen part del tot. No seré pas jo qui en parli malament, però sí que penso que me les podria haver estalviat perquè no aporten res ni al meu treball ni al patrimoni cultural. Però són importants perquè gràcies a elles un acaba escrivint una peça que està bé.

A més dels quatre CD hi ha un llibret de 104 pàgines molt cuidades. L'he cuidat molt, juntament amb Enric Satué, que m'ha ajudat extraordinàriament. De fet, jo he ajudat Enric Satué a fer el treball. Com tot el que està molt elaborat, molt pensat

i on un ha destinat moltes hores, la feina no es nota. Musicalment, hem d'estar molt agraïts a Josep Mas, *Kitflus*. Ha fet un treball enorme. Com Ricard Miralles i Raúl Cuevas. Un gran treball, amb molta generositat i moltes hores.

En tota la seva carrera sempre ha treballat amb gent molt pròxima, de molta confiança. Un projecte com aquest només es podia fer així. Primer, perquè no teníem diners per fer-lo d'una altra manera. És un projecte molt car. A preu de mercat seria absolutament inviable. Ha sigut possible gràcies al fet que la gent hi ha dedicat moltes hores, molta feina i molta il·lusió.

Anuncia una gran gira amb el llançament del disc. La gira comença al febrer a l'Uruguai, l'Argentina i Xile. Després, al maig, farem coses per Europa (París, Londres), algunes coses molt maques que encara no revelo. I al juny i el juliol estarem per aquí. A l'agost suposo que me n'aniré a casa.

Mes de descans. No, jo no tinc cap problema. Per a mi no és cap sacrifici una gira.

Però hi ha artistes als quals les gires els esgoten. Els avions, les esperes als aeroports, els hotels... ¿Com ho porta? Els que estan tan cansats es poden dedicar a la cirurgia o a la bastida. Però, realment, si un és un artista, ha d'estar preparat per viatjar. Per a mi fer música està molt lligat a viatjar. Aquest ofici meu és molt gratificant, però especialment gràcies a viatjar, a la gent que he conegut al món, el que he après →

JMS

“NO EM TROBO CÒMODE
AMB L'ACTUAL DEBAT
A CATALUNYA”

Un joveníssim Serrat, entre Josep Maria Espinàs (esquerra) i Quico Pi de la Serra, el 1965.

→ d'aquest contacte: paisatges, menjars, humanitat, personatges, importants o anònims. Això és un bagatge fantàstic. Viatjar educa molt per a la convivència, per conèixer que iguals que som tots els éssers humans.

Especialment, ha viatjat per l'Amèrica Llatina. Vostè s'ha definit com un iberoamericà de Barcelona, i Amèrica és molt present en aquest disc. Ho manifesto clarament. Iberoamèrica ha sigut fonamental per tota l'aportació d'informació que m'ha donat. La vida és el que a un li ha passat i a mi allà m'han passat moltes coses. He viscut coses pròximes i en primera persona, i tot això et fa d'una manera determinada. Hi trobo molta gratitud. La proximitat que tinc amb Amèrica, Amèrica me la torna

multiplicada: en proximitat, en afecte. No m'entenen com una pròxim, sinó com a propi.

Vostè ha fet concerts en grans recintes, com el Palau Sant Jordi, posem per cas, i també en llocs més petits: teatres, etcètera.

¿On se sent més a gust? ¿Són dues experiències diferents? Igual, no ho és. Però ho afronto d'una manera bastant similar. Als espais més petits, el gest adquireix una gran importància. Als espais grans, el gest, el detall, va desapareixent. Ara pots treballar en espais grans amb mitjans que poden acostar el gest: les pantalles. Però, d'alguna manera, hi ha uns espais que realcen la humanitat de la creació, el so és més delicat. L'espai gran requereix, per a la mateixa música, un altre so. Fins i

tot la teva actitud, el teu gest, és un altre gest. La gent amb qui comparteixes la teva música és a una altra distància. Però, en fi, un s'hi ha d'acoblar. Un ha de saber tocar al metro, al cabaret, al carrer, al Sant Jordi o al Palau de la Música.

Suposo que en els seus pròxims concerts hi haurà sorpreses, d'artistes que apareixeran amb vostè a l'escenari. Això sempre li ha agradat molt. Els que vulguin venir, hi estan convidats. Suposo que vindran. Intentaré espremer-los més.

Va ser un puntàs veure'l amb Peret, juntament amb Sabina. Peret va ser una pèrdua realment notable per a la música i per a altres coses. És bonic compartir, i aquí tinc molt per compartir, no només amb els que participen en el disc. És molt agradable per a un i també és una cosa que la gent agraeix molt. La gent és feliç veient que la relació entre les persones és cordial, sincera i franca. Jo quan pujo a un escenari ho faig per ser feliç, però també perquè els que són allà siguin feliços.

Quan repassa una carrera tan extensa com la seva, ¿nota que hi ha èpoques de més inspiració, més fèrtils, que altres? Per exemple, el Serrat dels discos de Machado i Hernández... Segur. En tot treball hi ha moments més brillants i més estèrils. Però el que és curiós és que, quan algú em diu: "A mi m'agraden més les seves primeres cançons", jo li contesto: "¿I quines són les primeres per a vostè?". Alguns ho encerten, però en general les primeres corresponen a les primeres que aquella persona va sentir, i la col·loca en el seu temps. Per a cada persona, les cançons més importants del meu repertori coincideixen amb les que ell va escoltar d'una manera més atenta. El que fa que unes cançons li agradin més a una persona no és que siguin les millors, és que són les millors per a ella, les que ella va viure d'una manera més commovedora. Cada persona té una selecció, cada persona té una memòria musical i sentimental. La seva vida passa per aquelles cançons.

JMS

"PER A MI, FER MÚSICA
ESTÀ MOLT L·LIGAT A VIATJAR.
VIATJAR EDUCA MOLT"

En 50 anys ha incorporat diverses generacions de seguidors... S'hi incorporen ells, ¿eh!

Això deu ser molt agradable. El que és agradable és sobreviure. I fer-ho en un ofici tremendament competitiu i que té un desgast molt fort. M'alegra molt molt haver pogut sobreviure per d'alguna manera seguir fent el que a mi m'ha divertit més fer. Que no m'hagi fet fora de l'ofici ni la salut, ni l'èxit, ni la gent, ni l'avorriment. Però des d'aquí m'agradaria per un moment demanar disculpes a tots els nens que han estat turmentats pels seus pares als automòbils amb les meves cançons quan tornen dels caps de setmana amb frases despectives com aquesta: "Escolta això, això sí que està bé, això és música i no aquesta merda que tu escoltes". Perdoneu aquests pares perquè no sabien el que deien.

¿Pesa molt ser un referent social? Si vostè

EL DISC

'Antología desordenada' estarà a la venda el dia 4 de novembre amb un format semblant a un llibre. La companyia Sony Music anuncia que el llançament d'aquesta "obra imprescindible" inclou una gira d'un centenar de concerts de Serrat per tot el món. A més dels quatre CD, l'obra inclou un llibret de 104 pàgines amb fotografies, algunes d'elles inèdites, de la carrera de l'artista català i textos en què el mateix autor analitza des de l'experiència actual les diferents fases de la seva extensa carrera.

diu que Neymar ha de jugar més a l'esquerra, l'arma. I encara més si parla de política. A nosaltres ens pregunten com si haguéssim de saber de tot, i jo contesto el meu punt de vista, que només és això. En algunes coses puc tenir més bona o més mala informació. No voldria ser un referent. No ho sóc ni per a mi.

¿Se sent còmode en l'actual debat a Catalunya? No, no crec que ningú es pugui sentir còmode en una situació com la que tenim en aquests moments. És molt difícil sentir-se còmode en una situació que a vegades s'acosta a l'esquizofrènia.

¿Ho pot ampliar? L'esquizofrènia sol passar en totes les qüestions en què la víscera maneja les circumstàncies en lloc de la raó. No crec, per una altra banda, que a Catalunya perilli la convivència entre la gent. **DOM**

QUÉ DIFÍCIL ES CREARLO

Venir de una tierra tan privilegiada como ésta no es una ventaja. Es un desafío.

Porque para crear lo que nadie crea, hay que hacer una y otra vez lo que nadie hace.

Y QUÉ FÁCIL DISFRUTARLO

EL ORIGEN DE UNA GRAN IDEA